

ΠΕΤΡΟΣ ΛΟΥΚΑΣ — ΛΟΥΙΖΑ ΜΙΣΣΕΛ

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τῆς διασήμου Λουίζης Μισσέλ ἥτις ὡς γνωστὸν μικρὸν ἐδέησε νὰ δολοφονηθῇ ἐσχάτως ἐν Ἀθήρῃ ὑπὸ τοῦ Πέτρου Λουκά ἐν τῇ εἰκόνα αὐταύτης δημοσιεύομεν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μᾶς ἐγέλασεν, ὡς ἐὰν ἦτο ἰδρυτὴς ἀνωνύμου ἢ δυσωνύμου τινὸς ἐταιρείας. Ἀφοῦ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μᾶς μετέφερον εἰς τὴν ἀνοιξιν αἰφνιδίως, ὡς ἀπιστος ἐραστής, μὲ τὸ ψυχρὸν τοῦ καὶ τὰς βροχὰς τοῦ μᾶς μετέφερον πάλιν εἰς τὸν χειμῶνα. Ἐκλήθησαν λοιπὸν πάλιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν οἱ ἐπενδύται καὶ τὰ βουρνούλια, ἡ δὲ ρίς τοῦ κ. Λομβάρδου, τὸ μεγαλειότερον καὶ ἀκριθέστερον καθ' ἡμᾶς τῶν θερμομέτρων, δεικνύει πάλιν θερμοκρασίαν ὑπὸ τὸ μηδέν.

*

Τὰ πολιτικὰ ὁμῶς δὲν δεικνύουσιν ἀστασίαν. Ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Πολιτικοῦ Συλλόγου», καθ' ἃ ἐξεφωνήθησαν τρεῖς λόγοι καὶ ἐκλάπησαν τρία ὠρολόγια, ὡς ἀποδοκιμασία κατὰ τῆς κυβερνητικῆς Ὄρας.

*

Δὲν εἶνε τὸ κακὸν ὅτι ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις εἰς πολιτικὸς σύλλογος χρησιμεύων διὰ τὰ ἐπαναστατικὰ γυμνάσματα τοῦ κ. Λεβίδου, τὸ κακὸν εἶνε, ὅτι θ' ἀρχίσουν καὶ ὁ Βῶλος καὶ αἱ Πάτραι καὶ ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι νὰ ἰδρῦσουν καὶ αὐταὶ πολιτικοὺς συλλόγους κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ χειρότερον θὰ εἶνε ὅτι ὅλη ἡ Ἑλλάς θὰ φαίνεται συλλογισμένη. . . ἐνῶ δὲν θὰ εἶνε.

*

Ἐν Πάτραις εἶχον συλλαλητήριον, ὃχι διὰ πολιτικοὺς λόγους, ἀλλὰ διὰ τὰ λιμενικά. Οἱ Πατρεῖς ζητοῦσι λιμένα σωτηρίας ἀπὸ τὸν κ. Μανιάκ, ὅστις διὰ τῶν πρωτοφανῶν καὶ παραδόξων αἰτήσεών του κινδυνεύει καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ἄλλους νὰ καταστήσῃ μανιακούς.

*

Εἰς τὴν παρὰ τὰ σύνορα θέσιν Μάτι ἀπεφασίσθη νὰ στηθῇ ἐπιμνημόσυνος στήλη διὰ τοὺς κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκὰς γενναίως πεσόντας. Πολλοὶ δὲν εὔρον τὴν τοποθεσίαν ταύτην κατάλληλον καὶ προέτειναν τὸ Γκοιτζόβαλι ἢ τὴν Μελούναν, οἱ προτιμήσαντες ὁμῶς τὴν θέσιν Μάτι νομίζομεν, ὅτι κάλλιστα ἐπραξαν, ἀφοῦ ἐκεῖθεν θὰ φαίνεται πανταχόθεν καὶ οὕτω θὰ εἶνε σὶνὸς μάτι τῶν Τούρκων.

*

Φαίνεται ὅτι καὶ αἱ μετὰ τοῦ Μαυροβουνίου σχέσεις ἡμῶν εἶνε ὀμαλαί, ἀφοῦ παρασημοφορεῖ πολλοὺς ἐξ ἡμῶν μὲ τὸ παράσημον Τακόβο. Ἐὰν δὲν εἶνε τοῦτο, βεβαίως θὰ τὸ πράττη πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς Ἀστυνομίας μας, ἥτις ἀνέχεται τσακῦτα χαρτοπαίγνια· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ παράσημον ἔπραπε νὰ δοθῇ εἰς τὸν κ. Σουρῆν, ὅστις καὶ ἀρρωστος . . . δὲν παύει νὰ τακόβῃ.

*

Καὶ μία πράξις, ἥτις παρατηρήθη πολὺ:

Εὐθύς ὡς ὁ κ. Χαλκιάπουλος διωρίσθη τμηματάρχης τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως, κατήργησε τὸ ἐν Χαλκιοπούλειο δημοτικὸν Σχολεῖον.

* Ἄστος

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Α'

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Καὶ πάλιν ὁ ἠρωϊσμός κ' ἡ φουστανέλα πάλιν
Εἰς τὴν διὰ πασσῶν.

Ὁ κύριος Κυργούσιος πρὸς ἐκπληξιν μεγάλην
Καὶ πάντων καὶ πασσῶν

Σεθάφτει ἀπὸ τὰ ἱερὰ ὅστ' ἂν τῶν προπατόρων
Τὸν Ὀδυσσεά τὸν κλεινὸν καὶ τῆς Γραβιάς τὸ Χάνι,
Κι' ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ζητεῖ εὐγνωμοσύνης φόρον...

Ὅμως ὁ Ἕλληνας, κύριε, ποτέ του δὲν τὰ χάνει.

Ἐὰν ἀκριβὸς τοῦ φαίνεται, ἔσ' ἀκριβὸς τὸ βλέπει
Γιὰ ἓνα μνημα μοναχὰ νὰ δώσῃ ἀπὸ τὴν τσέπη.

Μὰ γιὰ τὸ Χάνι ἀνέξοδα χίλια λαμπρὰ μνημεῖα
Χτίζει μὲ ἀθροα, προτροπὰς, κ' ἠρωοελεγεία.

Κ' ἡ ἐθνικὴ μας ποίησις θαυματοουργεῖ κ' ἐκείνη,
Τὸν Παρθενῶνα ἔς τὴ στιγμὴ τὸν κίνει... ἀδριάντα

Καὶ μεσ' ἐστὸ Χάνι τῆς Γραβιάς τὸν φέρνει καὶ τὸν στήνει!
Κι' ὁ ἐνθουσιασμός πληροῖ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

Καὶ μόλις ὁ Χαλκήλυπτος εὐρέθηκ' ἐκεῖ κάτω,

Νᾶ! κ' οἱ σκαφτιάδες βρίζουνε, πετοῦν τὰ κόκκαλά του,
Καὶ, μὰ τὰς ἱερὰς σιὰς, τῶν θεῶν μας προγόνων,

Τὸν ἐκδικοῦντ' ὡς Ἕλληνας τοῦ Διᾶκου μας τὸν φόνον.

Β'

Ἡ ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Ἡ Ἐπανάστασις προχωρεῖ
Κόκκινον σκοῦρον φέρει ὡς στέμμα.
Καὶ πνέει φλόγας, καὶ σταρίζει αἷμα,
Καὶ ἀνατέλλουσι δόξης καιροί.

Ἡ Ἐπανάστασις προχωρεῖ.
Κ' εἰς τὰς Ἀθήνας φιλοξενεῖται.
Τρέμετε, τύραννοι δολεροί.
Τρέμετε, παῖδες Ἑλλήνων ἴτε!

Ἡ Ἐπανάστασις προχωρεῖ,
Φεύγουσι ὁ Κόμοδος καὶ ὁ Νέρων,
Καὶ τὴν πατρίδα δορυφορεῖ
Φάλκιζ Δαντώνων καὶ Ροβεσπιέρρων.

Καὶ πίπτουσι θύματα, — τί ὀργή! —
Οἱ ἀδιάφοροι κ' οἱ προδόται,
Κ' οἱ ἀλαζόνες πρωθυπουργοί
Γίνονται λοῦστροι καὶ ἰδιῶται,

Καὶ τοῦ Φεραίου ἡ προτομὴ
Ζωογονεῖται ἢ μαρμαρίνη
Καὶ εὐλογοῦσα μας, ἐν ὀρμῇ
Ἵμνους θουρίους κ' αὐτὴ προχύνει!

Οὕτω κραυγάζει μετὰ φωνῶν
Καὶ παραφόρων καὶ διατόρων
Σύλλογος νέος τῶν Ἀθηνῶν
Διὰ τοῦ στόματός τῶν ρητόρων.

Προβάλλει σύννεφον μελανόν,
Καὶ ἀντικρούει λεύκη τὴν ψεύκην,